

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis Farrago

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

De vsv particulae sola

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-312770)

multis uidetur exigua, maximas quæstiones deinde paritura esset si ageretur. ut uerissima admonitio de discordia tradita est: Parua scintilla totam syluam uno incendio perdere potest. Obtestamur ergo collegas uestros, ut malint tueri tranquillitatem Ecclesie, quam mouere quæstiones non necessarias, quibus dissidia accenduntur. 1549.

Ioannes Bugenhagen Pomeranus D.
Philippus Melancthon.

DE VSV PARTICVLAE

Sola.

Reuerendo uiro, eruditione et pietate prestanti, domino Georgio Buchholzer, Proposito Ecclesie Dei in urbe Arctoa, amico suo colendo.

Venerande uir, & amice charissime: Multi boni & prudentes iudicare possunt, mediocre meum studium fuisse, ut cum ab alijs controuersie multæ & magnæ, in quibus multa indistinctè dicebantur, motæ essent, explicatio extaret proprio genere sermonis, necessaria iunioribus, & paci utilis. Quia ambiguitas semper gignit discordias. Spero etiam ad consensum Ecclesiarum in multis locis, profuisse illam propriam loquendi formam. Neque nunc genus doctrinæ mutabo, neque curam propriæ & relictæ loquendi deponam. Sed sæpe ex aula uestra insuaues

suaves reprehensiones audio, quas publice tranquillitatis causa dissimulo. Retineo exclusiuam: & sicut antea plerūque usus sum particula Gratis, que minus habet ambiguitatis, & à Paulo usurpatur, qui, ut artifex, rectè loqui uoluit, ita adhuc ea particula utor. Cito etiā in ipsa refutatione, quam misi, dictum: Non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiuens, sic Prophetae exclusiuam expresserunt. Sed de particula Sola, perpetua est hæc aduersarium cauillatio, Fidem non esse solam. Quod uerissimum est, de ea præsertim fide, de qua loquuntur Ecclesiæ nostræ, cum Euangelij propriā uocem repetunt, Fide iustificamur. Vitandæ igitur ambiguitatis causa dico, me hinc non litigare de particula Sola. Et scitis quā multi flagitiose intelligunt particulam Sola. Iam uerò in refutatione quam misi, pugno cum illis qui dicunt, hominem dilectione iustū esse: item, dilectionem esse iusticiam inherentem: & prorsus omittunt fidem, quia cogitāt fidem tantum noticiam esse. Hinc pugno, ne fides prorsus omittatur, cum uirtutes in nobis recensentur. Existimo autem illam meam refutationem ita firmam & perspicuam esse, ut dextrè iudicantibus sine calumnia, satisfactura sit. Et declarationem continet conscientijs utilem. Mitto pagellas & illustrissimo principi Friderico, & eius magistro & filijs uestris exhibendas. Iam accepi literas, in quibus scriptum est, Argē

torati

torati ciues nolle Hispanicas copias in urbē intro-
mittere. Bene uale, die 6 Iunij.

DE MODO CORAM DEO
iustificandi.

599

Brentio. Cuidam amico. *habetur in disputatione
mixta ab Osian-
dro, in articulo
de iustificati-
one.*

Tuam epistolam longiusculam accepi, quæ fuit
luculentissima: teq; oro, ut sæpe & multis scribas.
De fide teneo, quid te exerceat. Tu adhuc heres in
Augustini imaginatione, qui eò peruenit, ut neget
rationis iusticiam: & rectè sentit. Deinde imagina-
tur, nos iustos reputari propter hanc impletionem
legis, quam efficit in nobis spiritus sanctus. Sic tu
imaginaris fide iustificari homines: quia fide acci-
piamus spiritum sanctum, ut postea iusti esse possi-
mus: uidelicet impletionem legis, quam efficit spiritus
sanctus. Hæc imaginatio collocat iusticiam in no-
stra impletionem, in nostra mundicie seu perfectio-
ne: etiam si fidem debet hæc renouatio sequi. Sed tu
reijce oculos ab ipsa renouatione ad totum, reijce
inquam ad promissionem & Christum: & sentias,
quòd propter Christū iusti, hoc est, accepti coram
Deo simus, & pacem conscientie inueniamus, &
non propter illam renouationem. Nam hæc ipsa no-
uitas non solum sufficit. Ideo sola fide sumus iusti,
non quia sit radix, ut tu scribis: sed quia apprehen-
dit Christum, propter quem sumus accepti, qualis-
f cunq;